

ostatnie rozwiązanie, jakkolwiek stanowi mechanizm przeciw wykluczeniu osób starszych z rynku pracy, jest obecnie praktycznie nie do zrealizowania z powodu braku pracy.

Postulowana zmiana wieku wdowy, wdowca (art. 70 ust. 1 pkt 1 i ust. 5 ustawy emerytalnej), uprawnionych do renty rodzinnej po śmierci żywiciela stawia pytanie o kształt ryzyka ubezpieczeniowego – śmierci żywiciela rodziny. Otóż podwyższenie wieku nie będzie miało wpływu na jego model. Jego zmiana będzie jedynie modyfikować jego konstrukcję w części określającej warunki podmiotowe uprawnionego do świadczenia. W dalszym ciągu renta rodzinna „zabezpieczać” będzie utratę lub niedostateczną wysokość środków spowodowaną śmiercią żywiciela rodziny dla wdowy, wdowca spełniających zakreślony ustawowo wiek. Pytanie tylko, na jakim poziomie wiek ten określić.

Alina Wypych-Żywicka

**SOME REMARKS ON A SURVIVOR'S PENSION
FROM THE SOCIAL INSURANCE FUND
AFTER THE AMENDMENTS OF THE PENSION INSURANCE**

The amendment of the pension law of 2014 was expected to simplify the rules which would serve as a base for determining the amount of benefit that a family breadwinner would receive if he/she was alive. The adoption of clear and uncomplicated rules for calculating the pension of a breadwinner would create an opportunity to determine the amount of derivative benefits – a survivor's pension. Unfortunately, the formula of determining the amount of a breadwinner's pension and consequently a survivor's pension that is proposed in art. 73 of the pension law is difficult to accept. It is complicated, unclear and imprecise. Similar concerns are raised with respect to the lack of legislator's reaction concerning the change of the age of widows and widowers acquiring the right to a survivor's pension. It is incomprehensible that the legislature has increased the retirement age so eagerly and maintained a relatively low age (50 years), which entitles to obtain a survivor's pension, at the same time.